

Njegova dolga brada
kot ogenj se žari,
krog mize se ovija,
krasnejše brade ni.

Nekoč oči odprl je
in dečka tam pozval:
»Pristopi k meni, deček,
povelje bom ti dal!«

Ko deček stopi bliže,
de cesar mu pospan:
»Pred grad mi pojdi gledat,
če jafa tam je vran!

Čez streho če letijo
kot davne dni popred,
jaz moral bodem spati
začaran sto še let!...«

Upam, dragi otroci, da sem vam ugodil s tema dvema pesmama. Prva je pravljica, druga pripovedka. Zakaj, pač ni treba pojasnjevati po podani razlagi.

Slovenci imamo tudi lepo zbirko pravljic in pripovedk. A še mnogo je takega blaga med narodom, posebno na Dolenjskem. Treba bo marljivih in požrtvovalnih nabiralcev, ki nam poiščejo in odkrijejo te narodne bisere.

Med ljudskimi pisatelji je bil Danec Andersen, ki je najsrečnejše posnema! narodne pravljice. Take pravljice zovemo umetne pravljice. Tudi Slovenci imamo več Andersenovih pravljic v slovenskem prevodu. »Zvonček« jih je že nekaj priobčil v prejšnjih letnikih.

Naš prvak med povestničarji, Josip Jurčič, piše glede pravljic in pripovedk tudi to: »Ko bi pomislili, da je skozi vse življenje veliko ležeče na tem, kako se v prvi mladosti budi in izobraža domišljija; ko bi pomislili, da imajo ravno take pripovedke in pravljice do nedolžnega srca veliko moči, da človeka navajajo na pravo ali napačno pot: imeli bi gotovo drugačno mnenje o takih pesniških izdelkih preprostega narodovega uma.«

Torej odprite dobrim pravljicam in pripovedkam široko pot v naše slovstvo!

Zrakoplov.

Daleč je sicer sreča od nas,
a mi se daljav ne bojimo,
v pametnem veku živimo
in gledamo z umnim očesom na čas.

Zato grem brezskrbno za srečo na lov
in vzamem še tebe sabo,
če si kjerkoli za rabo! —
Moja volja je zrakoplov,

ki dviga me v jasne višine
k novim ciljem, na solčno pot
in s smehom vzamem, pogumni pilot,
slovo od solzne doline!

Anica.

